PLAIURI SĂCELENE

REVISTĂ DE ATITUDINI ȘI PROBLEME SĂCELENE

Redactor:

VICTOR TUDORAN

Număr închinat

SĂCELENILOR

de pretutindeni

1936

Anul III. August—Septemvrie No. 8—9.

PLAIURI SĂCELENE

Revistă de atitudini și probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

CONT LA CEC Nr. 25187.

Colaboratorii revistei: Nichita Bucurescu, Florica Ciura, Cornelia Comșa, Anghel Conduleț, D. G. Constantinescu, Pimen Constantinescu, Victor Ion Critu, M. Ar. Dan, Gigi Deleanu, Ion Despan, Gheorghe Dragoș, Ion Filip, Silvestru Garcea, Horia Ghiea, Octavian Gomoiu, Vasile Ivan, Victor Jinga, Ion Al. Bran-Lemeny, Ion Moisiu, Nicolae G. Moisiu, George Moroianu, I. G. Munteanu, Ion B. Peteu, † George M. Petrescu, Zenovie Popovici, Daniil Purcăroiu, Violeta Rusu-Tibreanu, Vlad Șeitan, Al. Stroe-Militaru, A.Țel, Mihai I. Tepșan, Ilie Toma, Victor Tudoran, Haralambie Țugui, Nicolae Verzea, E. Ar. Zaharia.

SCOPUL NOSTRU

Dorim a contribui, cu toată puterea noastră de muncă, la ridicarea meleagurilor mocănești, *făcând cunoscut trecutul, redând prezentul și căutând a limpezi viitorul,* **situându-ne astfel între revistele regionale ale Țării.**

Deci partea literară din cuprinsul revistei, nu poate servi nimănui ca punct de orientare, nefiindu-ne acesta scopul principal.

„Plaiuri Săcelene"

Revista noastră se desface în toată țara și în Capitală, prin **Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere"** București I., Str. Carol I. No. 26.

SPRE ȘTIINȚĂ.

* *Rugăm insistent revistele și ziarele din țară a răspunde schimbului nostru.*

* *Toate cărțile, revistele și ziarele primite la redacție, vor fi amintite la bibliografie, așteptând din partea tuturor, același tratament cinstit și literar.*

* *In limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție.*

---

* *In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile tehnicei tipografice, fără nicio altă considerație.*

---

* *Domnii cari nu sunt abonați și reținprimul număr trimis de noi, se consideră abonați pe întreg anul.*

* *Le-am fi foarte recunoscători tuturor celor care ne-ar indica printr'o carte poștală, adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origină săceleană.*

* *Rugăm pe toți publiciștii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele și gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne ușura astfel, redactarea rubricei* **„Ecouri din..."**

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA

SATULUNG-SĂCELE (jud. Brașov)

Șoseaua Regele Ferdinand No. 670.

Anul III. Nr. 8 — 9. August — Septemvrie 1936.

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

apare lunar. Cont la CEC Nr. 25187.

BIBLIOTECA „Astra" BRAŞOV

Săceleni, v'aţi făcut datoria?

Vremea în care trăim, ar putea fi numită pe drept cuvânt, epoca nepăsării. Ne-am obicinuit a privi, fără a fi deloc impresionaţi, la tot ce se petrece în jurul nostru. Vedem, auzim, dar rămânem simpli spectatori. Nici măcar nu ne entuziasmăm. Cel puţin spectatorii aplaudă sau fluieră. Nu facem nici asta. Privim şi iar privim, meleagurile Săcelelor, cu ochi mari de copii naivi şi rămânem mereu muţi, ca'n faţa unor moaşte, desgropate din cine ştie ce sarcofag preistoric.

Aceasta este impresia pe care ne-o face, regulat, în fiecare vară, grupul celor care vin pentru odihnă, după un an de muncă intensă.

Ni se va pune atunci întrebarea: Ce aţi vrea să facă aceşti domni?

Cum aceşti domni, sunt în majoritatea lor de origine săceleană sau prin căsătorie au venit mai aproape de ramura aceasta a neamului românesc, care este neamul săcelenilor, au foarte multe de făcut.

Nu le vom cere să facă imposibilul, dar am vrea să-i vedem punând umărul alături de cei cari luptă pentru ridicarea acestor meleaguri.

Nu vrem să-i vedem stând deoparte, când iniţiative frumoase sunt luate de cei cu dragoste de glia săceleană.

Vrem să-i vedem luptând pentru realizarea necesarului aici în Săcele, făcând intervenţii la locurile în drept.

Câţi dintre Săcelenii din regiunile comerciale au constituit un grup al lor, unde măcar odată pe lună să se adune la o masă comună şi să discute cum ar putea veni în ajutorul Săcelelor sau cum ar putea contribui la ridicarea lor?

Câţi dintre ai noştri au făcut propagandă pentru satele lor.?

Câţi au intervenit pentru aceste meleaguri cari i-au produs?

Nici unul! Sau dacă sunt, sunt foarte puţini.

Mulţi dintre cei vizaţi prin articolul de faţă, vor obiecta că nu li s'a cerut niciodată nimic, sau că nu a apelat nimeni la ei. Probabil că *unii* au dreptate dar cei mai mulţi *n'au.*

Articolul nostru va fi primit — poate — cu zâmbete descurajatoare. Ni se va spune: Tocmai voi aţi venit să faceţi pe grozavii, voi care apăreţi la 3 luni odată! Voi, care încasaţi subvenţii şi ajutoare, faceţi pe Săcelenii înfocaţi!?

Răspundem răspicat. Noi, da noi, care nu apărem regulat, ci când putem; Noi care încasăm ajutoare, pentru a putea scoate revista; *Noi suntem cei care facem pe grozavii, pentrucă numai noi cunoaştem umilinţele cu care se obţine o subvenţie, numai noi înfruntăm privirile celor cari ne dau ajutoare, numai noi ne călcăm pe inimă şi aşteptăm ani întregi achitarea abonamentului.*

Tot noi suntem şi aceia care facem pe corectorii, paginatorii, dactilografii, încasatorii, expeditorii, reporterii, redactorii, cronicarii, administratorii şi tot ce se mai poate imagina la un organ de publicitate, precum şi cei care lucrează până noaptea târziu la apariţia revistei.

Şi drept mulţumire după atâta muncă depusă şi atât timp irosit, tot noi suntem aceia care trebue să ne *rugăm* şi să *cerem* achitarea abonamentului.

Iată acum justificarea faptului de ce publicăm lista abonaţilor noştri; *pentru a se şti de toţi Săcelenii cine sunt fii acestor sate, cari mai simt săceleneşte.*

Ei spuneţi acum dvs., de ce nu înţeleg, toţi aceşti Săceleni restanţi cu abonamentul să-şi facă datoria? Numai pe anul 1935, mai au de achitat peste 500 de Săceleni.

Nu pricep dânşii, că banul lor este necesar la bunul mers şi la apariţia *regulată* a revistei?

Aşa-i că pe aceştia îi putem întreba foarte frumos! *Săceleni v'aţi făcut datoria?*

Absenţa dela plata abonamentului, este egală cu o piatră aruncată în pieptul Săcelelor, căci cine loveşte — aparent — în noi, loveşte în însăşi propăşirea satelor noastre, pentru care luptăm desinteresat şi plini de ideal.

Cum vreţi să fie ştiute aceste sate, când singurul organ de publicitate al lor, nu este sprijinit îndeajus

Iată de ce trebue să însemnăm în paginele revistei, numele tuturor celor ce ne ajută, pentru a se şti, cine, din marea familie a Săcelenilor, sunt prezenţi la datorie.

Am merge chiar mai departe, şi am preconiza baterea unor medalii-insigne, care s'ar putea numi *„Meritul Săcelean,"* ce s'ar acorda, în cadrul unor serbări anuale, tuturor persoanelor cari au făcut ceva pentru ridicarea Săcelelor, fie pe tărâm religios, fie economic, comercial, industrial, social, artistic, literar şi cultural.

Numele lor va trebui să fi trecut şi în cartea de aur a acestor sate.

Şi când, vreodată, această carte va fi plină, se va putea spune, cu deplină statisfacţie, că *„Săcelenii şi-au făcut datoria"* iar Săcelele vor avea atunci alt aspect.

Vlad Şeitan.

Folklor săcelean *)

La brâu.

Şi iar verde matostat,
Pân 'acuma n'am jucat
Numai că m'am răsfăţat.
Dar acuma am să joc,
Să stea soarele pe loc,
Să se mire cum mai joc.

Saltă, saltă pe lelea,
N'aştepta să-ţi zică ea.
Ea nu zice că-i ruşine;
Dac'o salţi, îi pare bine.

Foaie verde măr creţesc,
Asta-i brâul mocănesc.
Cine-o şti să-l bată bine,
Dumnezeu bine mi-l ţine,
Cine-o şti să-l salte'n loc,
Dumnezeu să-i dea noroc.

Foaie verde foi de soc,
Ţine brâu-aci pe loc,
Şi pe loc şi pe hodină,
Ca cocoşul pe gâină,
Căci găina face ouă,
Să-i mai tragem încă două.

*) Din volumul *„Doine şi Strigături"* culese de Dl. Nicolae Pană, înv.-dir. Satulung 1935.

Rânduri pentru tineretul săcelean.

Intotdeauna am făcut loc cu plăcere, în paginile revistei, tuturor colaboratorilor cari au tratat mult desbătuta problemă a tineretului săcelean.

De data aceasta, suntem în plăcuta situaţie, a prezenta cititorilor, un articol al noului şi distins colaborator al nostru, Dl. *I. G. Munteanu*, fost director al şcoalei comerciale superioare din Galaţi şi în acelaşi timp, fiu al Săcelelor noastre.

Deşi articolul ne-a fost trimis acum câteva luni, lucrurile tratate de Dl. *I. G. Munteanu*, — bazate pe o vastă experienţă şi aleasă cultură — sunt atât de actuale, în cât merită a fi citite cu toată atenţia cuvenită.

Dsa. ne-a promis şi pentru viitor o colaborare constantă la revista noastră.

Iată mai jos articolul-scrisoare, ce ne-a fost trimis de noul nostru colaborator, căruia îi urăm şi pe această cale, tradiţionalul „bun sosit," în paginile revistei „Plaiuri Săcelene."

Domnule Director al Revistei „Plaiuri Săcelene.“

Intr'un articol publicat de On. D-voastră revistă, D-l profesor V. Jinga, arată că o mare parte a tineretului de azi, din Săcele, se depărtează dela bunele obiceiuri ale bătrânilor mocani. Chestiunea este îngrijorătoare. Buna creştere şi frumoasele obiceiuri din trecut, au ajutat propăşirea tinerilor săceleni peste tot, pe unde s'au răspândit, iar părăsirea acelor obiceiuri, mă tem că va aduce numai neajunsuri şi pagube.

Progres serios nu se poate realiza decât prin muncă sârguincioasă şi bună rânduială, prin cinste şi economie, prin răbdare şi îndeplinirea conştiincioasă a datoriilor. Inarmaţi cu aceste sănătoase obiceiuri, deprinse de acasă, din familie, tinerii din Săcele biruiau toate greutăţile vieţii, atât în direcţiile economice, practice, cât şi în diferitele specialităţi intelectuale în cari intrau. Prin strădanie, prin răbdare şi chiverniseală, băeţii săceleni, veniţi în Vechiul Regat, la ciobănie sau la lucrarea pământului, ajungeau la bunăstare, formând o clasă socială, rezistentă, posedând imense târle de oi, herghelii de cai şi cirezi de vaci. In negoţ, la Ploieşti, la Bucureşti, la Buzău, la

Turmă de mioare — pe plaiuri cu soare.

Brăila şi în alte oraşe, băeţii săceleni erau cei mai căutaţi pentru hărnicia şi cinstea lor. Şi, după ce slujiau câte un şir întreg de ani, cu bună purtare şi cu credinţă, deveneau tovarăşi cu şefii lor, apoi negustori de sine stătători, apreciaţi şi respectaţi, cetăţeni de elită. Iar tinerii rămaşi în Săcele, gospodari harnici, neobosiţi în creşterea vitelor şi în negoţuri, au dus la rândul lor o viaţă plină, rodnică, sănătoasă; au îngrijit de biserici şi de şcoale şi au ridicat aceste sate la înflorirea de odinioară, pe care aşa de frumos o descrie D-l profesor G. Moroianu.

La şcoalele din Braşov, elevii săceleni figurau printre cei dintâi şi la învăţătură şi la purtare. Cei cari şi-au continuat studiile mai departe, pe la universităţi şi pe la şcoalele speciale, superioare, toţi s'au distins şi au ajuns elemente de frunte în profesiunile lor.

* * *

Este adevărat că înainte de războiul cel mare şi mai cu seamă în vremile patriarhale, concurenţa era mai mică, viaţa mai uşoară. Intreprinderile eco-

nomice, practice, mergeau în plin. Pe de altă parte în administrațiile publice și în profesiunile libere din Vechiul Regat, se găseau destule locuri disponibile. Cererea era mare, oferta mică. Așa încât tineretul din Săcele, ca și cel din alte părți ale țării, își putea forma repede cariera. Se muncia cu dor de viață.

Acum însă trăim într'o epocă încărcată de foarte mari greutăți. Câștigurile în agricultură, în creșterea vitelor și în negoț, ca și cele muncitorești, s'au micșorat. De multe ori au dispărut. Iar în administrațiile publice, pentru un singur loc se grămădesc câte 20—30 de inși, licențiați și doctori. Acestea au dat naștere șomajului muncitoresc și celui intelectual.

Tinerii de azi sunt desorientați și descurajați, pentrucă nu găsesc de lucru nici la stat nici în întreprinderile particulare. Deaceea de multe ori deviază dela gândirea sănătoasă și pornesc către extreme.

Cauzele nenorocitei stări de lucruri actuale sunt numeroase. Unele nu atârnă de noi și nu le putem delătura; altele sunt din vina noastră și se pot îndrepta, numai să voim.

Războiul mondial a pricinuit pagube colosale și a sărăcit lumea. A dat naștere la prefaceri adânci și la mișcări revoluționare, la greve, la atentate. A desechilibrat producția și circulația bunurilor, a produs inflația, deflația și devalorizările, a încurcat finanțele, a deslănțuit criza universală. A modificat mentalitatea oamenilor.

Biruită de grijile zilei de mâine și de nesiguranță, omenirea a devenit mai nervoasă, s'a demoralizat. Caută transformări radicale, crezând că astfel lucrurile s'ar putea îndrepta. Și a înlocuit idealismul printr'un materialism brutal, care nu ține socoteală nici de bunul simț, nici de experiență, nici de erarhia socială.

In același timp democrația rău înțeleasă a ridicat la conducere elemente nepregătite și nepricepute, cari pescuesc în apă turbure, critică cu patimă trecutul, denaturează faptele, atâță ura dintre clasele sociale, propagă reforme nestudiate și absurde, face poporului uluit făgăduieli exagerate, nerealizabile. Pe deasupra au venit amestecul statelor în economia privată, autarhia, protecționismul vamal, neînțelegerile din politica internațională, revizionismul, călcarea tratatelor de pace, slăbirea societății națiunilor, înarmările exagerate. Și se întreține nesiguranța, neliniștea.

La noi, pe lângă aceste cauze generale de depresiune, s'au adaus altele, specifice locului. Nu trebue să uităm că România este stat tânăr, că ne aflăm la începutul organizației noastre, că au trebuit cheltueli enorme pentru vindecarea stricăciunilor și pagubelor cauzate de războiu și că trebue să unificăm ținuturi cu populații trăite sub regimuri și tradiții diferite. Pe de altă parte, noi nu avem adunate capitaluri importante, cu cari să putem rezista ca țările apusene, pe cari ne place să le imităm. Iar poporul nostru încă nu are educația necesară ca să poată face deosebire între ce este bine, și ce este rău în viața publică. Adeseori crede vorbele sforăitoare ale demagogilor, cari împing către reforme

fantastice, după cari urmează apoi confuzii, desamăgiri, amărăciuni.

De multe ori se fac greşeli fără voe. Agricultura, principala noastră ocupaţie, a fost neglijată. Reformele din urmă n'au răuşit din punctul de vedere economic. Transformarea moşiilor mari în loturi mici a scăzut producţia şi cantitativ şi calitativ, ţăranii neavând mijloacele, pregătirea şi creditul necesar pentru o muncă cu rost. In fine a venit scăderea catastrofală a preţurilor la cereale, provocată de ţările, unde se aplică cultura mare, cu mijloace mecanice. Iar ramurilor anexe nu le-am dat atenţiunea cuvenită.

Paralel cu acestea s'a întărit protecţia industriei naţionale prin taxe vamale, exagerate, şi prin diferite alte avantaje pe socoteala consumatorilor. In plus, fabricanţii au încheiat între ei carteluri, cari au ridicat şi mai mult preţurile produselor industriale. In acelaşi timp comerţul exterior este împiedecat prin contigentări şi compensaţii, prin monopolul devizelor

Săceleni în costum naţional.

şi prin numeroase taxe şi formalităţi ruinătoare. Pieţele firesti, streine de export, le-am pierdut, iar importul este cu totul gâtuit.

In consiliile de administraţie ale marilor bănci şi întreprinderii industriale figurează fruntaşi politici, cari adeseori confundă interesele statului cu cele particulare şi, indirect, stânjenesc producţia liberă. Cooperativele, politicianizate, s'au slăbit. In urma conversiunei şi a legilor cari favorizează pe debitori, multă lume a început să nu-şi mai plătească datoriile.

Rezultatele n'au întârziat să-şi facă apariţia. O parte din băncile mari s'au sdruncinat.

Cele mici au căzut. Creditul a îngheţat, viaţa economică, s'a anemiat, criza s'a agravat, traiul s'a scumpit.

In ce priveşte şcoala, ea s'a slăbit prin intrarea în învăţământ a elementelor slabe şi prin desvoltarea exagerată a învăţământului teoretic, care pregăteşte pretendenţi bugetivori. Elevii de azi se ocupă prea mult de sporturi şi prea puţin de carte. Rezultatul ultimelor examene de bacalaureat este dezastruos.

Dar răul cel mai mare rezidă în întinderea po-

liticianismului. Prea multă lume se îndrumează către politica militantă, căutând pricopseală dela stat prin învârteli, prin protecții, prin abuzuri de tot felul și părăsind ocupațiile productive. Funcțiile publice s'au înmulțit peste măsură și cu ele și cheltuelile statului și impozitele.

Progresul nostru mai este împiedecat prin anumite deprinderi rele, ca tembelismul oriental, superficialitatea, lipsa de ordine, de prevedere și de exactitate, tragerile pe sfoară, pierderea timpului din cauza prea multor sărbători și vacanțe, nepăsarea de lucrul public, risipa, vorbăria stearpă.

De aceste scăderi trebue să ne desbărăm. Fiecare să fie pus la locul cuvenit, potrivit cu priceperea și cu meritele sale.

Educația tineretului să ne fie prima grije. Tinerii trebuesc mereu îndreptați pe drumul drept și cinstit; mai cu seamă să nu să ia după ideologiile abstracte ale teoreticianilor fără experiență, cari întocmesc sisteme și construcții savante, ce se destramă la primul contact cu realitatea.

In 1917, la începutul revoluției bolșevice, subsemnatul aflându-mă la Odessa, am făcut cunoștință, la biblioteca imperială, cu doi cărturari ruși, cari spuneau că sunt doctori în drept dela Paris, unul profesor universitar. Cu dânșii am avut lungi discuții despre revoluția rusească, pe care ei amândoi o apărau cu patimă, iar eu o combăteam. La urmă, văzând că nu-i pot convinge, i-am întrebat ce au de gând să pună în loc, dupăce vor răsturna vechea ordine socială. Ei mi-au răspuns că se va vedea atunci, că deocamdată trebuiesc distruse așezămintele și orânduelile existente.

Urmările domniei proletarilor se cunosc.

Tineretul nostru, când citește pe Karl Marx și pe Lenin, să studieze de aproape pe Herbert Spencer și pe alții ca el. Și să se informeze despre cele ce se petrec acum în Spania anarhizată de comuniști.

Imbunătățirea claselor muncitoare, pe care toți o dorim, nu se poate realiza prin destrucție și teroare.

Iar în ce privește politica militantă, ar fi bine ca tinerii să nu o îmbrățișeze decât dupăce câștigă oarecare experiență. Altfel, foarte lesne cad victimă politicianilor profitori.

In mijlocul greutăților prin cari trecem este nevoe ca toți să facem sforțări pentru pregătirea vremurilor viitoare. In consecință, generația nouă să-și disciplineze forțele și să nu se lase biruită de necazurile de azi. Să se adapteze noilor condiții de viață, să aibă simțul măsurii și al ordinei. Să și mărginească dorințele în cadrul posibilităților de câștig. Cu cât greutățile sunt mai mari, cu atât curajul și stăruința să fie mai tenace. Numai așa va putea să-și asigure viitorul și să contribue la întărirea și înflorirea patriei.

Tineretul săcelean să evite lucrurile ușurele și să continue a se îndruma spre ocupațiile economice, productive, conform tradițiilor localității. Și să fie pildă altora, cari n'au asemenea tradiții. Dar mai presus de toate să păstreze disciplina sufletească și frumoasele obiceiuri ale bătrânilor mocani. Pe mine învățăturile primite dela părinți, în Baciu, m'au servit în viață tot atât de mult cât m'au servit studiile.

I. G. Munteanu.
Director și profesor onorar.

Balada păstorilor săceleni.

I.

Strămoşi cu plete albe şi fioinari,
Din negurile vremii vă desprind,
Iar azi, ştergându-vă de praf şi cari,
Făclia vieţii voastre o aprind.

*

Vă văd în urma anilor trecuţi;
Povestea voastră o cunosc de mult,
Când inima mă'ndeamnă, o ascult
Şi lumei vă voiu face cunoscuţi.

* *

Voi v'aţi născut pe plaiuri reci de munte,
In şuer lung de crivăţ şi furtuni,
Când brazi bătrâni, cădeau trăzniţi în frunte,
Şi lupi flămânzi, urlau prin văgăuni.

Strămoşi cu plete albe şi fioinari, . .

Aţi fost ursiţi, cu dorul spre mai bine,
Ca să'nfruntaţi viaţa cea mai grea,
Zile senine vi s'au dat puţine,
Şi inimi tari pentr'orice vreme rea.
In casele curate cu şindrilă;
Aţi învăţat dela bătrâni părinţi,
Să vă iubiţi credinţa, fără silă,
Şi dulcea limbă-a scumpei noastre ginţi.
Scriindu-vă pe-a neamului meu filă,
Ca păstrători de datini şi credinţi.

II.

Aţi sfătuit adânc şi aţi plecat
Pe drumuri neumblate până-atunci,
Şi aţi privit cu dor nemângâiat,
Potecile ce se pierdeau prin lunci,
Care purtau pe ele-a voastră urmă,
Pornită fiăt departe din Săcele,
Unde-au rămas cei dragi, dorind de turmă,
Şi'n ţarcul vechiu, o oaie şi trei miele.

Pe drumuri noui, din țară neumblată,

In satele tăcute, fără oi,
Ascunse după-a munților grea coamă,
*In care e doar cântec de războiu *)*
Și gând blajin și dulce glas de mamă,
Bat mătănii lungi și creștinești,
Dela copiii mici pân'la neveste,
Și rugi fierbinți către puteri cerești,
Norocul să vi-l ducă peste creste,
In grije să vă aibă Dumnezeu,
Pe drumuri noi, din țară neumblată,
Să vă ferească turmele de rău,
Cum v'au ferit pe toți, din fiu în tată.

III.

Ați străbătut prin strunga minunată,
A pasului, — din vechiu numit — Predeal,
Și-ați împânzit cu cârduri țara toată,
Iar văile cu cântec de caval.
Și fiorele din sate mărginașe,
Cu fete strânse'n iile de crin,
Le'nveseleați cu glume buclucașe,
Și vă'necați amarul în pelin.
Ați admirat, văzându-i bogăția,
Un Bărăgan, ori Burnasul cu flori,
In zarea lor e dulce ciocârlia,
Din iarba lor voi ați făcut comori.
In cinstea lor, dulăi lățoși, lunatici,
Le-au salutat cu lătrături greoaie,
Bețăituri de miei primăvăratici,
Alăturea cu-un clopot de cioaie,
V'ați risipit și'n bălțile cu stuf,
Și prin desișul lor ați colindat,
Când obosiți de-al soarelui zăduf,
Acasă vă gândeați neîncetat.

Cu fete strânse'n iile de crin,

*) războiu de țesut.

Beţăituri de miei primăvăratici,

De dorul lor, tăcuţi, voi ascultaţi,
Cum clipoceşte Dunărea bătrână,
Şi'n unda ei voiaţi ca să aflaţi
Măcar un pumn de apă, doar o mână,
Din apa rece-a Oltului hoinar,
Ce duce'n josul lungilor vâlcele,
Cel mai de preţ şi scump mărgăritar,
Toată lumina apei din Săcele.

IV.

In drumul vostru spre necunoscut
Voi aţi pătruns şi'n Dobrogea pustie,
Şi din prisosul vostru aţi făcut,
Cele mai mari oraşe din câmpie.
Au răsărit căsuţe păsloreşti
Printre salcâmii văilor mărunte,
Voi ştiţi deasemeni că sunt mocăneşti
Şi turmele cu oameni dela munte.
Voi aţi fost ctitori vrednici, curajoşi,
In ţara unui Mircea cel Bătrân,
Şi-aţi fost trimişii cei mai credincioşi,
Din cei ce poartă nume de Român.
Aţi risipit a voastră hărnicie
Până departe, hăt, în lungul zării,
Făcând din ţara'ntreagă-o ctitorie,
Din Dunăre şi pân'la malul mării.

Voi aţi fost ctitori vrednici, ...

V.

Din cronici prăfuite şi hrisoave,
Din multe însemnări şi acte vechi,
Din notele lăsate prin ceasloave,
Şi din scrisori cu litere străvechi,

*

Voi aţi rămas: întregitori de ţară
Şi păstrători de datini româneşti ;
Mărire vouă, azi, întâia oară,
Căci sunteţi fala lumii strămoşeşti.

Victor Tudoran.

Colțul actualității.

Am prețuit întotdeauna ajutorul ce ni s'a dat, la justa lui valoare. Am trecut de multe ori peste convingeri personale sau am neglijat părerile bune ale consătenilor, despre anumiți săceleni, tocmai pentru a fi obiectivi și sinceri în cele ce am scris în revistă.

Recunoaștem, că sinceritatea ne-a costat, în cele mai multe cazuri, micșorarea numărului de prieteni și înmulțirea dușmanilor, pe lângă alte multe neajunsuri. Cu toate acestea, am spus și vom spune adevărul curat, ori cât ar fi de dureros.

De data aceasta vom însemna aci două gesturi, care ne pun în fața unei probleme curioase:

Din partea ȘCOALEI PRIMARE de STAT N. 2 de sub conducerea Dl. Director Vasile Ivan, fost inspector școlar, ni s'a votat și achitat de comitetul școlar respectiv, pentru editarea revistei un ajutor în sumă de Lei 500.

Cât de frumos ne apare gestul dlui. Vasile Ivan față de gestul unui alt bătrân învățător săcelean, care a avut *bunăvoința* să ne refuze nu numai revista ce i s'a trimis pe numele său acasă, dar și aceia ce a fost adresată școalei ce o conducea, și pe care nu era obligat să o achite din buzunarul său. Deasemenea am auzit că tot domnia-sa dorea să aibă o bibliotecă frumoasă pentru școală, dar nu înprumuta cărți învățătorilor sub motivul că se rup.

Iată de ce ne bucurăm, când asemenea elemente — rămase în urmă de carul progresului — sunt scoase la pensie, pentru a face loc unor elemente mai tinere și pe care le bănuim mult mai pregătite și cu alte concepții, iar celelalte elemente bătrâne, *care înțeleg năzuințele* tineretului, nu merită a fi decât felicitate.

*

Lupta între generații a fost întotdeauna interesantă, fie că lupta s'a dat pe teren cultural, religios, fie școlar sau chiar sportiv. Totuși la noi în Săcele această luptă nu se pune pe chestiunea *„sculați-vă voi bătrânii să ne-așăzăm noi tinerii."* Nicăieri poate ca pe aceste meleaguri, drepturile celor bătrâni — câștigate prin trecere de timp și muncă depusă — nu sunt mai respectate. Dar din acest curios respect al Săcelenilor pentru bătrâni, cei cari au păcătuit, au fost tot bătrânii.

N'am văzut nici unul dintre cei bătrâni cari, din proprie inițiativă, să caute așî apropia sau plasa în aceiași ramură de activitate umană, un element tânăr, care format, îndrumat și familiarizat cu spiritul local și cu specificul acestor sate, să poată continua cu succes opera celui ce din cauza bătrâneții, va fi nevoit să se retragă.

N'au făcut-o nici unii. Nici preoții, învățătorii directorii, notarii, doctorii, și nici chiar comercianții sau industriașii.

Toți s'au dovedit prea materialiști, personali și

pesimişti iar cei cari în mod fatal trebuiau să le ia locul, nu au întâlnit decât ură şi răutate.

De ce toate acestea? De ce să asistăm la grupuri şi grupuleţe de consăteni, cari se urăsc între ei, sau duşmănesc, după cum sunt de partea învăţătorului sau contra, de partea preotului sau contra lui? Ce-i mai trist, e că această învrăjbire a început să pătrundă adânc şi între intelectualii satului. De ce nu vor să fie mult mai stimaţi de consăteni, şi singuri să vină cu propuneri înpăciuitoare, în felul celor care le-am arătat noi mai sus? Pe lângă că ar fi un gest uman contribuind la împuţinarea numărului şomerilor intelectuali, ar avea şi un adânc substrat creştinesc şi moral, din care în primul rând ar câştiga foarte mult starea culturală a satului.

Afară de aceasta nu e bine să uităm că: *„din pământ ne-am născut şi în pământ ne vom întoarce, fără a lua cu noi bogăţiile cele pre pământ adunate."*

*

Exprimăm deasemeni mulţumirile noastre Dlui. *Dionisie Ţăreanu notar* şi Dlui. *Alexandru Bălan primar,* ambii din fruntea conducerii primăriei comunei Tărlungeni, pentru sprijinul acordat de primărie la editarea revistei.

Nu ne îndoim că exemplul dat de primăria comunei Tărlungeni va fi imitat şi de celelalte primării săcelene. ***Victor Ion Critu.***

Colţul cărţii.

Ştefan Ion George „ARGO". *Colecţia „Ideea Românească", coperta şi gravurile de Basarab. Tipografia „Episcopul Vartolomeu", Râmnicu-Vâlcea 1936.*

Un volum elegant, tipărit în bune condiţiuni tehnice, care merită a figura în raftul oricărei biblioteci. Ce păcat că nu putem spune acelaşi lucru şi despre conţinut. Nu ne ferim a afirma că dl. Ştefan Ion George are talent, deşi îl bănuim tânăr. Totuşi ne face impresia că D-sa se vrea, sau a căutat chiar, a fi puţin neclar în poemele sale. Dacă D-sa crede că aceasta înseamnă originalitate sau modernism, se înşeală. O mărturisim sincer, îl preferăm în versuri ca acestea:

Seara cerul e aproape
pâlpâe mătasa'n ape
stele licărind desleagă
dorul care'n zi se'nchiagă
(Cântec de seară)

decât în inspiraţii în felul celor de mai jos:

Femeea care era altă dată atât de frumoasă,
e acum o mamă poroasă.
(Cadru)

sau:

Noi nu suntem decât câini (!)
care ne spălăm pe mâini? (?)

Seara când lătrăm la lună (?)
toate scorpiile se adună.
(Stanţe câineşti)

Dacă dl. Ştefan Ion George, 'şi-ar revizui stilul, şi ar lăsa afară tot ce este voit sau întâmplător, un balast care împiedecă sborul sglobiu al versului său, ar putea să conteze ca un adevărat poet, în tânăra literatură română contemporană. Pe această cale, îi urăm sincer, numai succes.

Victor Tudoran.

Ecouri din lumea presei

■ Confratele *Eugen Cialâc,* neobositul președinte al Sindicatului Presei din Muntenia și vrednic luptător în rândul presei provinciale, prin al său *„Pământul"* dela Călărași, a repurtat un frumos succes, vorbind în vara aceasta, la Universitatea populară „N. Iorga" la Vălenii de Munte, în fața unei săli arhipline, despre *structura presei de provincie și organizarea ei actuală.*

Cum *Eugen Cialâc* e de-al nostru, succesul lui este al tuturor celor ce trudim, pe spinosul ogor — și poate de-aceea atât de iubit — al presei provinciale.

■ Anul acesta, adunarea generală a *„Federației Generale a Presei din Provincie"* s'a ținut la Craiova în zilele de 6 și 7 Sept. Dragostea cu care am fost primiți și felul cum au decurs desbaterile, a fost peste așteptări. Ceiace ne-a decepționat e faptul că organizarea nu a fost atât de reușită, mai ales partea în ce privește excursiile.

Deasemenea nu putem pricepe cum unii dintre confrați nu au înțeles, că la o ședință festivă de deschidere nu se *„asasinează"* publicul cu discursuri înterminabile. Nu-i numim, dar pe viitor ar putea să ne scutească de asemenea, *„plăceri,"* care îi desavantajează, în prim. rând, pe ei înșuși.

■ Ne alăturăm cu toată bucuria la sărbătorirea distinsului gazetar și român' care e Dl. *Stelian Popescu,* directorul marelui cotidian *„Universul."* Îi urăm, de aici, dela această modestă tribună de gând și faptă românească, mulți și fericiți ani, pentru binele țări și al neamului românesc.

■ Distinsul nostru colaborator, Dl. Ioan Al. Bran-Lemeny, a fost sărbătorit de grupul revistei „Prometeu", pentru 50 ani de viață și 30 ani de luptă pe terenul național-cultural al Ardealului. Vom reveni.

■ La adunarea presei dela Craiova, revista noastră a fost reprezentată prin Dnii: *Victor Tudoran,* redactor și *Ionel Despau* colaborator, iar dintre săceleni au mai participat Dnii: *G. I. Gologan,* directorul Ziarului „Ardealul" și preotul *Victor Marin* din Baciu.

v. ș. &. v. i. c.

„Observatorul Social-Economic."

Revistă trimestrială de anchete și studii social-economice, care apare de cinci ani la Cluj, subt conducerea

Dlui. Prof. G. MOROIANU,

fost Rector al Academiei de Inalte Studii Com și Ind. din Cluj și cu colaborarea mai multor distinși profesori dela aceiași Academie precum și a altor personalități române și streine.

Abonamentul anual:

Particulari	Lei 250·—
Licențiați ai Academiilor Comerciale . . .	„ 200·—
Bănci populare, cooperative sătești și școli .	„ 300·—
Autorități publice, întreprinderi Indus. și Com.	„ 800·—

Abonamentele se fac la redacția revistei:

CLUJ

Str. Gh. Mârzescu No. 18.

Colţ Bibliografic.

o *„Viaţa Basarabiei."* Ne bucurăm întotdeauna când primim această revistă de subt conducerea dlui *Pan Halippa,* căci nu vedem în ea, decât o consoră mai mare, care urcă pieptiş, drumul regionalismului cultural, încercat de mulţi dar părăsit. Am fost totdeauna pentru revista regională, — acesta ne este şi drumul propriu — şi am şi scris despre această chestiune foarte clar.

„Deşi în aparenţă modeste, revistele provinciale sunt singurele isvoare de mâine, ale cercetătorului literar sau istoric, când vor ajuta şi înlesni mult, cunoaşterea pământului şi neamului românesc" (vezi „P. S." Anul III. No. 2-1936).

„Viaţa Basarabiei," alăturea de care am vrea să vedem cât mai multe din publicaţiunile noastre provinciale, se încadrează meritoriu în fruntea acelui *regionalism cultural sincer.* **v. t.**

o *„Luceafărul."* Timişoara se plasează alături de capitală, prin frumoasa şi simpatica publicaţie de subt direcţia scriitorului-deputat, *Aurel Cosma junior.*

Un mănuchi de scriitori tineri, susţin cu stilul lor, nivelul ridicat al acestei reviste, pe care dacă nu o poţi categorisi în rândul publicaţiunilor provinciale *strict* regionale, totuşi regionalismul ei este punctul principal care a stăruit în gândul iniţiatorilor.

Forma şi fondul o impun tot mai mult.

v. i. c.

o *„Izvoraşul."* In Bistriţa Mehedinţului de lângă Turnu-Severin, soţii *Olimpia* şi *Preotul G. N. Dumitrescu,* scot de peste 15 ani, această înimoasă revistă de muzică, artă naţională şi folklor, care ar trebui să nu lipsească din nici o casă de preot, învăţător şi intelectual rural.

Conducătorii neobosiţi ai acestui organ de artă naţională, trebuiesc felicitaţi şi daţi exemplu tuturor celor cari fac politică destructivă, în detrimentul solidarităţii specifice românului, îndepărtându-l dela bunele apucături ale înaintaşilor şi dela comoara populară a tradiţiei ţărăneşti.

O bănuim singura revistă de acest gen din întreaga ţară. Iată de ce o iubim. — **v. ş.**

Epigramă.

Drei. *Fl. M.* elevă,
care s'a intoxicat cu ciuperci,
în ziua în care i-a scris Niţă.

Ţi-am spus că Niţă-i otrăvit,
Dar tu pe loc ai protestat,
Acum e lucru dovedit,
Citindu-l, te-ai „intoxicat" ?!

Victor Tudoran.

NOTE:

x Dintr'o regretabilă scăpare din vederea a corectorului nostru, în Nr. 6—7, la pagina 85, a apărut, subt clişeul Dlui. *Bucur Bunescu*, explicaţia: „Dl. *Bucur Bunesuc.*"

Credem că cititorii noştri au făcut la timp rectificarea cuvenită.

x In numărul viitor al revistei, vom publica un fragment, din primul roman în manuscris al Dlui. *Victor Tudoran*, întitulat „**NINA.**"

x A apărut volumul de versuri „*Mratfian*" al colaboratorului nostru dl. *E. Ar. Zafiaria.*

x Din cauze neprevăzute şi de ordin technic, nu am putut publica în numărul trecut tabloul cheltuelilor monumentului eroilor din Tărlungeni.

Pentru orientarea cititorilor noştri dăm mai jos, datele respective;

Pentru sculptalul monumentului, firmei Iosif Nagy din Braşov, ...	**Lei 28.000.—**
Pentru amenajatul parcului, şi celelalte cheltueli în legătură cu monumentul, ...	**51.792·—**
Total Lei	**79.792·—**

x Aducem pe această cale mulţumirile noastre, Dlui. *Vasile Oprescu* sergent instructor la Subcentrul Pregătirii Premilitare „Săcele," pentru bunăvoinţa şi punctualitatea cu care ne dă toate informaţiile referitoare la acest subcentru.

Note administrative.

x Achitarea abonamentului este o datorie pentru fiecare săcelean adevărat. Nu spuneţi: *„lasă că am eu timp să trimit bani şi-altădată, doar nu-i mare ucru 50 lei, nu le stă nădejdea tocmai în banii ăştia!"* Adevărat, nu-i cine ştie ce sumă, dar gândiţi-vă că vor spune la fel cu Dvs. şi alţi vreo sută-două de Săceleni cari au primit revista, atunci faceţi socoteală, *că pentru noi,* câte mii de lei rămân neîncasate ?

Dacă toţi Săcelenii însă ar plăti la timp, modesta sumă a abonamentului, gândiţi-vă ce revistă frumoasă am putea scoate!

x *Rugăm* şi pe această cale, pe toţi Săcelenii cu abonamentul restant pe anii 1934 şi 1395, cari au primit invitaţiile noastre cu arătarea sumelor ce ne datorează, *să ne achite aceste sume prin mandat poştal* pentru a nu fi nevoiţi a le publica numele in **„rubrica celor care nu plătesc."**

x Ţinem a sublinia gestul Dlui. *Victor I. Ghia,* comerciant din Bucureşti, care anunţându-ne trimiterea abonamentului pe cei 3 ani restanţi, ne scrie: *„Pentru anul 1937, care doresc să ne găsească sănătoşi, cu dor şi dragoste de muncă, mă înscriu cu abonament de sprijin de Lei 100. —"*

Mulţumindu-i dlui Ghia pentru dragostea şi gestul frumos ce l-a făcut, îl rugăm să primească cele mai alese sentimente săceleneşti ce-i păstrăm.

Iată un exemplu ce ar putea fi urmat şi de ceilalţi Săceleni, cari au primit revista timp de aproape trei ani împliniţi, fără aşi achita abonamentul.

— P. S. —

Informaţiuni.

x **Sfinţirea bisericii din Baciu—Braşov.** Data sfinţirii bisericii, care fusese fixată pe ziua de 25 Oct. a. c. se amână pentru o zi ce se va anunţa la timp, deoarece pictorul *C. Niţulescu* a fost chemat pe neaşteptate la concentrare în vederea manevrelor, neputând astfel termina lucrările de pictură. Ziua sfinţirii bisericii va fi un prilej de înălţare sufletească, o zi de frumoasă manifestare creştinească şi săceleneasca.

Invităm pe toţi Săcelenii să participe şi să se bucure că generaţia de azi este vrednică de strămoşii de odimoară.

Se crede că vor participa la această serbare, între alţii şi: I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae al Ardealului, S. S. Episcopul Orăzii, actualii şi foştii miniştrii săceleni, precum şi numeroşi Săceleni de pretutinderi.

x Sperăm ca în numărul viitor să publicăm data sfinţirii bisericii şi programul serbării iar tuturor donatorilor li se vor trimite invitări în scris de către comitet.

x **Cerc preoţesc.** Duminică 27 Sept. a. c. la ora 4 p. m. s'a ţinut în parohia Cernatu, cercul preoţesc săcelean, împreunat cu săvârşirea în sobor a slujbei de seară. A rostit cuvântare ocazională Pr. Daniil Purcăroiu—Turcheş, despre chemarea la apostolie a sf. Petru.

Au participat preoţii: *Zenovie Popovici, Petru Leucă, Silvestru Garcea,* D. *Purcăroiu* şi *Ioan Stelea.* Cuvântul de încheiere a fost rostit de preotul Garcea, care a mulţumit atât preoţilor Săceleni cât şi credincioşilor ce au venit în număr mare.

La masa oferită de preotul Garcea, s'au discutat o mulţime de probleme cu caracter naţional şi creştin.

x Gruparea săceleană *„Isvorul,"* in actualul campionat, a reuşit să facă o figură onorabilă, câştigând 3 matchuri şi unul la egalitate. Iată rezultatele: Isvorul—Suburbiu 3:0, Isvorul—Ivria 1:1, Isvorul—Fabrica de Zahăr Bod. 2:1 (matchul jucat la Bod) şi Isvorul—Locomotiva 4:2.

x La marile serbări ale „Astrei" ce s'au ţinut în ziua de 20 Sept. a. c. la Blaj, a participat şi o delegaţie de T. P. ai subcentrului „Săcele."

x In ziua de 27. IX. a. c. tot subcentrul P. P. „Săcele" a participat la slujba bisericească din Cernatu, iar după aceea s'a făcut la reşedinţa subcentrului sfeştania de început de an. A vorbit premilitarilor preotul *Silvestru Garcea* şi Sub. lt. rez. *Nicolae Boicea,* despre puterea credinţei, disciplină, comunism şi patriotism.

x Instrucţia premilitară a început la subcentrul P. P. „Săcele" pe ziua de 9 Octomvrie 1936.

Săceleni,
faceţi reclamă prin revista voastră.

Memento:

Săceleni păstrați revista la loc de cinste. Oricând o veți găsi ea vă reamintește locuri scumpe vouă sau părinților voștri.

—25. IX. 1936. 1200 ex.—

ABONAȚII NOȘTRI: *)

dela 1. VII. 1936 până la 31. VIII. 1936.

	Abonat pe anul		
	1934	1935	1936
Ghelase Drăgan, comerciant Brăila	30	50	50
Ioan Cricoveanu, proprietar Satulung	—	40	—
Gheorghe Clinciu, funcționar Brașov	—	50	—
Gheorghe Tăraș, funcționar Satulung	—	50	—
Ioan G. Drăgoi, comerciant Galați	—	—	50
Ionel Cricoveanu, comerciant Ploești	—	—	50
Constantin Albuleț, proprietar Cernatu	—	—	50
Gheorghe Albuleț, proprietar Smârdanu	—	—	50
Ioan Baltag, comerciant Cernatu	—	—	50
Nicolae Aldea, proprietar Cahul	—	—	50
Ioan I. Necula, comerciant Ploești	—	—	100
Ștefan Băncilă, comerciant Covasna	—	—	100
A. Pascu, student București	—	—	100
A. Marcovatz, farmacist Satulung	—	—	100
Ștefan Georgescu, inspector Satulung	—	—	100
S. S. Arhim. E. Moisescu, Mrea Hurezi	—	—	100
Ioan Comșa Fulga, funcționar București	—	—	200

*) Toți abonații sunt trecuți în fiecare categorie în ordinea în care au plătit abonamentul. Transmitem pe această cale, tuturor celor cari ne-au achitat abonamentul, sincerele noastre mulțumiri. Sprijinul acordat ne-a dovedit necesitatea acțiunii noastre și ne face a străduí și în viitor pe același drum.

Abonamentul pe anul 1934 este:

pentru particulari, anual . . . . . Lei 30
pt. preoți, prof., învățători și comercianți, anual „ 50
pt. instituții și abonamente de sprijin, anual „ 100

Abonamentul pe anul 1935 este:

pentru particulari . . . . . Lei 50 anual
pentru abonamente de sprijin dela . . „ 100 anual
pentru instituții și autorități . . . . . „ 200 anual

Abonamentul pe anul 1936 este:

pentru particulari . . . . . Lei 50 anual
pentru abonamente de sprijin dela . . „ 100 anual
pentru instituții și autorități . . . . . „ 200 anual

Costul Abonamentului

se poate achita: **prin C. E. C. No. 25187** cu formular ce se obține dela orice oficiu poștal din țară;
sau **prin mandat poștal.**
In ambele cazuri, adresa va fi:

Revista „PLAIURI SĂCELENE“ Satulung

Rugăm pe toți **Săcelenii** adevărați să ne achite modesta sumă a abonamentului.

Am primit la redacție:

dela 1. VII. 1936 până la 31. VIII. 1936

Cărți:

„**Activitatea edilitară a orașului Ploești,**" în campania 15 Iulie — 1 Noemvrie 1935, sub primarul *I. N. Predescu*, fost senator. Ploești.

„*Stihuri, metafore și imagini ramânești,*" de E. Ar. Zaharia. Iconar 1936.

Reviste: „*A. L. A. C. I.*" a. n. 6. București. „*Astralis*" a. V. n. 4. Craiova. „*Bărăgănul*" a. VI. n 7-8, 9. București. „*Bravo.*" a. IV. n. 173, 174, 175, 176, 177. Arad. „*Buletinul Informativ*" al Min. Agr. și Dom. a. VII. n. 6, 7, 8. București. „*Croitorul și moda*" a. III. n. 23-24. București. „*Crucida Românismului*" a. II. n. 85, 86, 88. București. „*Curierul Seniorilor*" a. III. c. 1. 2. Ploești. „*Cuvinte nouă*" a. II. n. 5-6. Cozmeni. „*Freamatul literar*" a. IV. n. 4-6. Siret. „*Gând și slovă oltenească*" a. I. n. 4-5. Craiova. „*Gazeta Cărților*" a. II. 1-4. Ploești. „*Gazeta Ilustrată*" a. V. n. 5-6. Cluj. „*Luceafărul*" a. II. n. 7-8. Timișoara. „*Neamul Românesc*" pt. popor. a. XXIV. n. 12-13, 14, 15. Vălenii-de-Munte. „*Plugarul*" a. IX. n. 5-6, 7, Brăila. „*Revista Dobrogeană*" a. I. n. 2. Constanța. „*Revista funct. publici Ad-tivi*" a. V. n. 3-5. Teleorman. „*Satul*" a. VI. n. 68-69. București. „*Sănătatea*" a. XXXVI. n. 7. București. „*Scânteia*" a. VII. 6-7. Gherla. „*Stâna*" a. III. n. 7, 8. Poiana-Sibiului. „*Tinerimea Română*" a. IV. n. 10. București. „*Țara de mâine*" a. II. n. 5-6. Cluj.

Ziare: „*Ardealul*", Brașov. „*Avântul*", Petroșani. „*Basarabia Creștină*", Chișinău. „*Curierul Meseriașilor*", Galați. „*Decalog*", București. „*Dobrogea Corporatistă*", Constanța. „*Drapelul nostru*", București. „*Drum*", Rosiorii-de-Vede. „*Drum nou*" T. Măgurele. „*Ecoul Prahovei*", Ploești. „*Faclia*", Nalbant. „*Frontul Românesc*", Buzău. „*Gazeta Transilvaniei*", Brașov. „*Gândul nostru*", Pitești. „*Glas românesc*", Odorheiu. „*Gorjanul*", Târgu-Jiu. „*Informator*", Alba-Iulia. „*Informații comerciale*", T. Măgurele. „*Junimea severinului*", Turnul Severin. „*Ogorul*", București. „*Oituzul*", Sft. Gheorghe. „*Opinia Bucureșteană*", București. „*Pământul*", Călărași. „*Presa*", Pitești. „*Românizarea*", București. „*Semănătorul ortodox*", Colibași-Muscel. „*Scânteia*", Turnu - Măgurele. „*Timpul*", Cernăuți. „*Tribuna Meseriașilor*", Galați. „*Tribuna noastră*", Cluj. „*Țeapa*", Cluj. „*Viața Nouă*", Dragalina-Ialomița.

Cotidiane:

„*Acțiunea*", dir: G. Mihailescu, Galați. „*Dobrogea Jună*", dir; Const. N. Sary, Constanța. „Națiunea Română", Cluj. „România Nouă", dir: Zaharia Boilă, Cluj.

Streine:

„*Le Journal de Moscou*", Moscova. (U. R. S. S.)
„*Viața Nouă*", Detroit-Mich. (U. S. A.)